

ת"פ 39792/08/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד עטיה אלטראבין

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 39792-08-17 מדינת ישראל נ' אלטראבין

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד ברק לקס

נגד
הנאשם - עטיה אלטראבין
ע"י עוה"ד איציק שדה

גזר דין

1. על פי הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הוא הורשע בביצוע עבירה של הסעת תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**). על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.10.16, בכביש 6, בסמוך למודיעין, הסיע הנאשם ברכב חמישה תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין.
2. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ואשר ממנו עולים הנתונים הבאים: הנאשם יליד 1997 ובמועד ביצוע העבירה מושא כתב האישום, היה בן 19 שנים; הנאשם כיום בן 22, נשוי ואב לשני ילדים ועובד מזה כארבעה חודשים כמוכר באטליז; הנאשם מקבל אחריות על האירוע מושא כתב האישום; שירות המבחן התרשם שמדובר בנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ביסודה ותפקודו תקין; שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.
3. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילת רישיון הנהיגה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי. לעומת זאת, ההגנה טענה שיש לאמץ את המלצות שירות המבחן.
4. יש לציין שאומנם כתב האישום מתייחס להסעה של חמישה תושבים זרים, אך חשוב לזכור שהנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל שעניינו הסעה "רגילה" ולא הסעה "בנסיבות מחמירות".

5. סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, שבו הורשע הנאשם, מורה כדלקמן:

" המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: חוק העונשין)"

6. יש לציין שסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, כפי נוסחו היום, ואשר לא יוחס לנאשם בכתב האישום, מורה כדלקמן:

"12א(ג) (א1) נעברה עבירה לפי פסקה (1) באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו של עובר העבירה- מאסר ארבע שנים או כפל קנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין:

(א) ...

(ב) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין שאינם בני משפחתו של המסיע; לעניין זה, "בן משפחה", של המסיע - הורה, ילדו, אחיו או אחותו."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

7. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע חמישה תושבי אזור שאינם מבני משפחתו ולכן לכאורה ביצע עבירה של הסעה בנסיבות מחמירות עם עונש מקסימלי של ארבע שנות מאסר, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב), ולא הסעה רגילה לפי סעיף 12א(ג)(1) עם עונש מקסימלי של שנתיים.

8. עם זאת, יוזכר, שהעבירה מושא כתב האישום בוצעה ביום 29.10.16 וזאת כאשר הנוסח של סעיף 12א(ג)(1א)(ב) היה כך שהיה רשום בו "שישה תושבים זרים או יותר", ולכן הוא אינו רלבנטי לענייננו. הסעיף האמור תוקן ב-08.03.18 כך שבמקום המילה "שישה" נקבע שתבוא המילה "שלושה" (ראו חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 29 והוראות שעה), התשע"ח- 2018, ס"ח 2697, כ"א באדר התשע"ח, 8.3.2018, עמ' 220). לתיקון האמור אין כמובן תחולה רטרואקטיבית על המקרה שבפניי (ראו גם את הוראות סעיף 5 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 ושעניינו "שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה").

9. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה הלנה והעסקה של תושב האזור נקבעה ב- רע"פ 3674/04 **אבו**

סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.06) (להלן: **הלכת אבו סאלם**). להלן תמצית הכללים שנקבעו באותה הלכה לגבי הענישה הראויה בעבירות מעין אלה.

א. להלכה שנקבעה ב-רע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 להלכת **אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות של הסעה, הלנה או העסקה של תושב זר לפי החוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלה של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 להלכת **אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 להלכת **אבו סאלם**);

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש לתת לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 להלכת **אבו סאלם**).

10. תיקון 113 לחוק העונשין לא שינה דבר מהכללים שנקבעו בהלכת **אבו סאלם** לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת תושב זר. אביא מספר דוגמאות לרמת הענישה מהפסיקה של בית המשפט העליון שניתנה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין:

א. רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.4.16) במקרה זה המבקש הסיע שלושה תושבי אזור שלא כדין. המבקש היה בן 40, נשוי ואב לשבעה ילדים עם בעיות כלכליות קשות ובת עם מצב רפואי מורכב ואשתו עברה אירוע מוחי. למבקש היה רישום פלילי בעבירות שוחד. בית המשפט השלום השית עליו 80 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט

העליון.

ב. רע"פ 2572/16 סוויסה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.4.16) במקרה זה הוגשו כנגד המבקש שני כתבי אישום נפרדים שעניינם הסעה שלא כדין. באישום הראשון היה מדובר בהסעה של שלושה נוסעים ובאישום השני היה מדובר בהסעה של ארבעה נוסעים. הנאשם הודה בשני כתבי האישום. בית המשפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס בסך של 2500 ₪. בית המשפט השלום החליט שלא לחלט את רכבו של המבקש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.1.17) כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום ואשר כלל שני אישומים. לפי האישום הראשון, הסיע ברכבו שני תושבי האזור. לפי האישום השני, הסיע ברכבו שלושה תושבי האזור. המשיב היה נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי ומצבו הכלכלי היה קשה וננקטו נגדו הליכי פשיטת רגל. בית המשפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

11. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה וכן קנס כספי.

12. לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. נסיבותיו האישיות של הנאשם יילקחו בחשבון בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם.

13. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי קודם; היותו נשוי ואב לשני ילדים שפרנסתם עליו; ההשלכות של השתתפותו, גם אם בדרך של עבודות שירות, על רציפות עבודתו ועקב כך גם על בני ביתו. נתונים אלה, מחייבים להציב את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, לגבי מכלול רכיבי הענישה שציינתי.

14. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 25.11.19 במפקדת מחוז דרום של שב"ס בשעה 08:00 לצורך תחילת ריצוי עבודות השירות שיבוצעו

במרכז יום לקשיש ובאגודה למען הזקן באופקים. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חודשיים פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 2,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.11.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.